

[Niels Westerby.]

lovforslag, finansministeren har fremsat, tør sige, at man her prøver at lovgive efter de forhåndenværende søms princip. Jeg kan forstå, at finansministeren også selv er noget klar herover, idet han kun foreslår loven forlænget i ét år.

Det er oplyst i fremsættelsen, at en egentlig revision af denne lovgivning foreløbig er strandet på, at man skal have nogle flere oplysninger og bearbejdning af stof fra justitsministeriet, handelsministeriet og vel også andre steder fra. Jeg vil straks benytte lejligheden til at spørge finansministeren, hvornår man kan få en sådan afklaring, at det vil være muligt at tage stilling til en egentlig revision af stempelafgiftsloven. Jeg vil gerne bede finansministeren om at udtale sig herom. For hvis det er sådan, at det vil være muligt at få udarbejdet og gennemført en revisionslovgivning inden den 1. april — der er jo dog nogle måneder til — så vil dette nok være at foretrække fremfor at forlænge denne lov uændret.

Vi lægger i liberalt centrum stor vægt på at få foretaget administrative forenklinger på dette område. Vi føler os ikke sikre på, at proventet ved stempelafgifter altid står i et rimeligt forhold til det administrative besvær, der følger af en række bestemmelser, og når jeg siger administrativt besvær, mener jeg besvær både for den enkelte borger og for de offentlige myndigheder. Vi lægger stor vægt på en sådan forenkling af administrationen på dette område.

Vi lægger også vægt på at få løst problemerne omkring de nyetablerede landmænd, og jeg vil én gang til henlede opmærksomheden på de betragtninger, som det ærede medlem hr. Knud Thomsen gjorde gældende om vægtfordelingen. Dette og mange andre spørgsmål må klares ved en egentlig revision.

På den anden side ved den højtærede finansminister, at vi i liberalt centrum jo ikke er blinde for, at staten har et finansielt behov, og det ville ikke i dag på nogen måde være forsvarligt at komme med et forslag om at afvikle stempelafgifterne, for så ville riget komme til at fattes penge. Jeg vil dog bede finansministeren om i dag at redegøre for, hvor meget denne lov giver

i penge; det må man vel have et overblik over. Det er klart, at vi ikke vil lade staten sejle sin egen sø finanspolitisk set ved at gå imod en sådan forlængelse, men vi ser altså gerne, at man prøver på at få en egentlig revision vedtaget fremfor bare en forlængelse af loven. Er det fysisk umuligt at klare en egentlig revision, så er vi principielt indstillet på en forlængelse, men i så fald kun i ét år.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg kan oplyse med det samme, selv om det allerede er sagt af hr. Niels Helveg Petersen, at provenumæssigt drejer det sig om 150 mill. kr. Loven er skønnet at ville give 300 mill. kr. i finansåret 1967-68, og halvdelen heraf er altså de 150 mill. kr.

Jeg vil da gerne beklage, at det ikke har været muligt nu at komme med det forslag om revision af stempeloven, som har været lovet. Det kan jeg så meget mere beklage, som jeg helt står ved de udtalelser, jeg fremsatte ved tredje behandling af det tilsvarende lovforslag i forrige folketingsår. Jeg må imidlertid anholde hr. Henry Christensens meget stærke udtalelser, for der er ikke tale om, naturligvis ikke, at fordi der er skabt et andet flertal i folketinget, har jeg benyttet mig heraf til ikke at opfylde et givet løfte. Noget sådant må jeg meget stærkt tilbagevise. Jeg vil gerne pege på, at det løfte, jeg gav venstre om bl. a. at gennemføre en række ændringer i loven om særlig indkomst, det opfylder jeg da. Det var jeg ikke nødt til nu, hvis jeg skulle se på, hvilket flertal der er i folketinget. Jeg gav jo i udvalget sidste år løfte om en række ændringer vedrørende ekspropriationserstatninger osv., 40.000 kr.s renten og meget andet, og dette løfte opfylder jeg naturligvis, ligesom jeg bestræber mig på at opfylde alle andre løfter, jeg har givet. Det vil jeg også gøre her. Der er slet ikke tale om noget løftebrud.

Jeg vil i øvrigt også anholde den påstand, at det var et led i forliget, at jeg skulle fremsætte et nyt og revideret stempelafgiftsforslag. Det må jeg på det bestemteste bestride. Jeg vil ikke bestride, at jeg har afgivet løfte om at komme med et sådant forslag, og jeg beklager også, at det ikke foreligger; men efter at jeg ved den lejlig-